

- навчальний матеріал подано на сучасному рівні;
- можливість вибору студентом індивідуального режиму роботи;
- використання можливостей перенесення навчального матеріалу на електронні носії;
- варіативність завдань з особистісно-зорієнтованим урахуванням можливостей і здібностей студентів;
- підвищення професійної мотивації студентів;
- можливість об'єктивного електронного контролю за станом засвоєння студентом необхідного навчального матеріалу.

Самостійна робота як вид навчальної діяльності матиме ефективність, якщо є чітка організація з боку навчального закладу, викладача, якщо така робота систематична, а не епізодична, коли здійснюється постійний педагогічний контроль за роботою студента.

Отже, самостійна робота студентів сприяє формуванню самостійності, ініціативності, дисциплінованості, точності, почуття відповідальності, необхідних майбутньому фахівцю у навчанні та в майбутній професійній діяльності. Реалізація цього принципу відбувається за умов повної поваги, довіри і вимогливості до студентів, застосування нестандартних форм і методів навчання, активного залучення студентів до пошукової роботи і ділового співробітництва. Педагогічно доцільно організована самостійна робота спонукає студентів отримувати навчальну інформацію з різноманітних джерел (від підручника – до Internet), формує в них навички самостійного планування й організації власного навчального процесу, що забезпечує перехід до неперервної освіти (самоосвіти) після завершення навчання у вищому навчальному закладі, дає змогу максимально використати сильні якості особистості завдяки самостійному вибору часу і способів роботи, джерел інформації.

Список використаної літератури

1. Закон України «Про вищу освіту». – К., 2014. – 54 с.
2. Кульга Н. К. Використання інноваційних технологій навчання – запорука успіху якісної підготовки фахівців / Н. К. Кульга // Проблеми освіти. – 2000. – Вип. 22. – С. 75-84.
3. Літвінчук С. Б. Сучасні підходи до організації самостійної роботи студентів у вищій школі / С. Б. Літвінчук // Наукові праці. – 2012. – Вип. 146, т. 158. – С. 65-69.

МУЛЬТИМЕДІЙНА ПРЕЗЕНТАЦІЯ ЯК МЕТОД САМОСТІЙНОГО ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ

Могильник А.І., Лелюк Я.О.

ВДНЗ України "Українська медична стоматологічна академія"

Самостійна робота студентів - одна з найважливіших ланок сучасної освіти у вищому навчальному закладі, оскільки під час цього виду роботи студенти навчаються найголовнішому – самостійному пошуку і засвоєнню необхідних знань. Розвиток комп'ютерних технологій дає змогу урізноманітнити методи самостійної роботи. Одним із найпродуктивніших методів стало використання мультимедіа.

Ключові слова: мультимедіа, мультимедійна презентація, самостійна робота, навчальний процес.

У XXI столітті разом із розвитком новітніх технологій змінюються і методи викладання. Нудне, одноманітне говоріння замінюють наукові фільми, мультимедійні презентації. Ми детальніше зупинимося на ролі мультимедійних презентацій у процесі навчання.

Поняття "мультимедіа" означає представлення об'єктів і процесів не традиційним текстовим описом, а за допомогою фото, відео, графіків, анімації, звуку, тобто у всіх відомих сьогодні формах [3]. Використання мультимедійних презентацій у освітньому процесі багатогранне. Наприклад, при вивченні нового матеріалу, закріпленні вивченої теми, перевірки і поглиблення знань, при самостійному вивченні матеріалу та як засіб емоційного розвантаження [2].

Важливо зазначити, що мультимедійні технології використовуються з різною метою: вдосконалення системи управління навчанням на різних етапах заняття; посилення мотивації навчання; поліпшення якості навчання і виховання, що підвищить інформаційну культуру студентів; підвищення рівня підготовки студентів у галузі сучасних інформаційних технологій.

У навчальному процесі особливий акцент слід зосередити на самостійній роботі студентів (СРС) із пошуку, усвідомлення і переробки нових знань. Важливу роль у СРС відіграє викладач: виступає як організатор процесу навчання, керівник самостійної діяльності, який надає студентам потрібні вказівки.

Самостійну роботу можна визначити як вид навчальної діяльності, що виконується студентами без безпосереднього контакту з викладачем або керований опосередковано через спеціальні навчальні матеріали. Самостійна робота стала невід'ємною обов'язковою ланкою процесу навчання, що передбачає насамперед індивідуальну роботу студентів відповідно до установки викладача, підручника або програми навчання. У сучасній дидактиці СРС розглядається, з одного боку, як вид навчальної роботи, який здійснюється без безпосереднього втручання, але під керівництвом викладача, а з іншого – як засіб залучення студентів до самостійної пізнавальної діяльності, формування в них методів організації такої діяльності. Ефект від СРС можна отримати тільки тоді, коли її організують і реалізують у навчально-виховному процесі як цілісну систему, що пронизує всі етапи навчання студентів у виші.

СРС під керівництвом викладача відбувається у формі ділової взаємодії: студент отримує безпосередні вказівки, рекомендації викладача про організацію самостійної діяльності, а викладач виконує функцію управління через облік, контроль і корекцію помилкових дій. Спираючись на сучасну дидактику, викладач має встановити необхідний тип СРС і визначити ступінь її включення у вивчення своєї дисципліни.

Самостійна робота над навчальною темою з мультимедійною презентацією може бути використана у випадках, коли студент із якоїсь причини не був присутній на занятті. У цьому випадку студенти можуть прийти в кабінет інформатики і доопрацювати матеріал. І, навпаки, студенти, які встигають вивчати всі запропоновані теми, можуть, не чекаючи інших, переходити до наступного навчального матеріалу. Таким чином, завдяки індивідуальному режиму роботи кожного студента, можна досягти позитивних результатів.

Подання інформації у вигляді мультимедійної презентації під час СРС має такі можливості: матеріал супроводжується яскравими ілюстраціями, що викликає більший інтерес і краще засвоюється; розробка таких матеріалів розвиває логічне мислення, вчить структурувати інформацію; застосування презентацій дозволяє оперативно модифікувати навчальний матеріал, багаторазово використовувати і відтворювати в різних формах підготовлені матеріали; застосування презентацій робить навчальні матеріали доступними студентам у будь-який момент і, можливо, з будь-якого місця і природним шляхом ознайомлює студентів із культурою інформаційного суспільства [1].

Отже, мультимедійна презентація становить собою поєднання комп'ютерної анімації, графіки, відео, музики і звукового ряду, які організовані в єдину систему. Використання презентацій у навчальному процесі дозволяє вирішити низку дидактичних завдань: формування образних, яскравих уявлень, що сприяє кращому запам'ятовуванню матеріалу; можливість ознайомлення з природними і культурними об'єктами, явищами, процесами, недоступними для безпосереднього спостереження; економія часу при викладанні матеріалу і багато іншого.

Презентація як сучасний необхідний і нескладний у підготовці засіб навчання сприяє підвищенню рівня засвоєння матеріалу студентами, а отже, підвищує успішність навчання в цілому.

Таким чином, одним із основних завдань реорганізації сучасного освітнього простору може стати поширення і впровадження мультимедійної техніки, що допомагає структурувати навчальний матеріал відповідно до технологічних принципів навчання.

Список використаної літератури

1. Пищик О. В. Методика використання мультимедіа-технологій на уроці / О. В. Пищик // Класному керівнику. Усе для роботи. – 2013. – № 2 (50). – С. 6-11.
2. Шестопалюк О. В. Мультимедійні технології в навчальному процесі / О. В. Шестопалюк // Актуальні проблеми трудової професійної підготовки молоді. – Вінниця. – 2004. – Вип. 10. – С. 23-25.
3. Шутенко А. В. Методы проведения учебных занятий с использованием средств информационных и коммуникационных технологий / А. В. Шутенко [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://pedsosvet.su/publ/26-1-0-841>. 05.04.2010.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

Мороховець Г. Ю., Лисанець Ю. В.

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»

Розглядаються переваги застосування тестових методик контролю знань студентів-медиків у порівнянні з традиційними. Зазначається, що такі методики активізують пізнавальну діяльність студентів, допомагають у формуванні професійної компетентності майбутніх лікарів.

Ключові слова: тести, контроль знань, навчальна діяльність.

У 2005 році Україна приєдналася до Болонського процесу, що передбачало суттєві перетворення в національній системі освіти. Першою вимогою до вищої освіти нині є орієнтація на розвиток особистості, здатної вирішувати професійні завдання і соціально-економічні проблеми у взаємозв'язку. З огляду на це, в Україні поступово мають відбутися суттєві зміни в національній системі вищої освіти. Важливим кроком на цьому шляху має стати запровадження якісно нових підходів до оцінювання знань студентів. У цьому ракурсі актуальною постає проблема використання тестових методик контролю.

Питання теорії і методології педагогічного контролю на основі тестової технології розглядали А. Алексюк, С. Архангельський, Ю. Бабанський, В. Безпалько, М. Махмутов, Н. Тализіна, В. Бочарнікова, І. Булах, Л. Добровська, В. Ільїна та інші.

Сучасний навчальний процес вищого медичного навчального закладу значною мірою переносить акценти на самостійне вивчення навчального матеріалу студентами і великого значення набуває проблема дослідження ролі тестів у формуванні мотивації студентів, розвитку пізнавальної активності, цілеспрямованості, активності та ініціативності в процесі навчання. Традиційні методики перевірки знань у наш час стали застарілими, оскільки досить часто мають суб'єктивний характер і не дозволяють повною мірою приділити достатню увагу реконструктивному та творчому рівням володіння знаннями. Останніми роками широко впроваджуються тести як одна з форм перевірки засвоєння навчального матеріалу. Тест – стандартизоване, часто обмежене в часі випробування, призначене для встановлення кількісних і якісних індивідуально-психологічних особливостей [1, с. 33; 2, с. 102]. В основі тестових завдань лежить спеціально підготовлений дидактичний матеріал, що пройшов експериментальну перевірку і сприяє об'єктивній оцінці рівня засвоєних знань. У підготовці власне тестових завдань необхідно враховувати, що тестові результати мають бути достовірними й однозначними. Складаючи тестові завдання, необхідно враховувати таке:

- тест не має містити завдання лише для сильних або слабких студентів;
- на оцінку результатів не має впливати викладач, який здійснює перевірку;
- формулювання завдань мають бути точними, лаконічними і зрозумілими;
- кількість завдань у тестовому блоці має бути пропорційною частці теми в розділі;
- тест не потрібно перенавантажувати другорядними термінами і твердженнями;
- завдання тесту не повинні орієнтуватися на механічну пам'ять студентів (точно відтворення структури матеріалу в підручнику) та ін.